

APKĀRTRAKSTS

2017.GADA SEPTEMBRIS - 2017.GADA DECEMBRIS

Draudzes mācītāja: Daira Vāvere, Bungalow 6, Catthorpe Manor, Lilbourne Road,
Catthorpe, Lutterworth, Leicestershire, LE17 6DF, tālr. 0188 860001,
mob.: 07549 878748, e-pasts: viesturs01@btinternet.com

Draudzes priekšniece: Anita Burkevica, 5 Moorfield Ave., Bradford, B3 7HH,
mob.: 07856 037970, e-pasts: burkevicaanita@gmail.com

Dievkalpojumi notiek Vācu protestantu baznīcā Bradfordā:

German Protestant Church, 29 Great Horton Road, Bradford, BD7 1AA

Priecājieties, pilnveidojieties, uzmundriniet cits citu, esiet vienprātīgi, dzīvojiet mierā, un tad mīlestības un miera Dievs būs ar jums.

Kunga Jēzus Kristus žēlastība un Dieva mīlestība un Svētā Gara sadraudzība lai ir ar jums visiem! (2. Kor 13:11,13)

Trīs galvenie kristīgās baznīcas svētki - Ziemsvētki, Lieldienas un Vasarsvētki. norāda uz Trīsvienību. "Viens Dievs trijās personās" - tāda ir Trīsvienības formula. Ziemsvētki ir Dieva Tēva diena, kad Tēvs dod pasaulei savu Dēlu, kas ienāk šajā pasaulē kā bērns. Lieldienas ir Kristus svētki, viņa augšamcelšanās, nāves uzvaras diena, un Vasarsvētki ir Svētā Gara svētki, Gara izliešanas svētki. Kā gan lai to saprot, ka viens ir trīs. Vai ir viens vai trīs Dievi? Kāpēc Dievs ir trīsvienīgs? Vai tikai tas nav kāds mākslīgs izgudrojums, lai sarežģītu vienkāršas lietas.

Ir taču tik vienkārši un viegli ticēt un savas lūgšanas uzticēt Dievam Tēvam. Bet kā ir tad, kad jālūdz Jēzus Kristus un jāuzticās Viņam? Vai esam pielāvuši domu vai apzinājušies, ka Dievs un Jēzus Kristus varētu būt kas atšķirīgs? Mēs taču esam dzirdējuši un esam mācīti, ka Jēzus Kristus ir Dievs, kas tapis cilvēks. Un tomēr... Arī Jēzus zemes dzīvē lūdza Dievu, kuru Viņš uzrunāja: "Mūsu Tēvs debesīs". Ja Jēzus būtu tieši tas pats, kas Dievs, tad jau iznāktu, ka viņš lūdza pats sevi. Bet to nu Viņš tiešām nedarīja. Tātad Dievs un Jēzus ir divas personas. Šāda atziņa un atklāsmē nenāk viegli. Taču viss kļūst vēl sarežģītāks! Jo vēl taču ir arī Svētais Gars! Kā ticēt Viņam, kā lūgt Viņu? Arī Viņš ir Persona pati par sevi, citāda nekā Dievs un Jēzus. Lēni un pakāpeniski mēs sākam aptvert:

Dievs - tas nozīmē Trīs. Bet nav jabaidās un jābūt bēdīgam, ja visu neizprotu un nesaprotu. Lai mūs Dieva atklāsmes ceļā iedrošina Bībeles apgalvojums, ka cilvēks ir radīts pēc Dieva līdzības un mēs spējam Dievu uztvert. Problēma ir, ka mēs, cilvēki, cenšamies izveidot Dievu pēc sava tēla. Mēs vēlamies redzēt tādu Dievu, kas būtu ērts un izdevīgs mums. Ja Dievs vienmēr paliek noslēpums, tad viņš vienmēr zināmā mērā ir nepazīstams, pārāks par to, pie kā esam pieraduši. Svētais Augustīns 4.gadsimtā ir teicis: "Ja tu to vari saprast, tad tas nav Dievs."

Kāds ir mans priekšstats par Dievu? Laikam droši varam piekrist apgalvojumam, ka runājot par Dievu, mēs varam izteikties tikai pārnestos jēdzienos, tēlos, priekšstatos un simbolos. Apustulis Pāvils saka, ka Dievs ir mīlestība un miers. Viņš raksta, ka mīlestības un miera Dievs būs ar mums, ja priecāsimies, pilnveidosimies, uzmundrināsim cits citu, būsim vienprātīgi un dzīvosim mierā. Ievērosim - Dievs būs ar mums, ja mēs kaut ko darīsim, darbosimies. Ne tikai lasīsim, klausīsimies, apcerēsim, pārdomāsim.

Nebaidīsimies mainīt savus priekšstatus par Dievu.



Šie mūsu pašu veidotie "Dieva priekšstati" mēdz laiku pa laikam sabrukt un nomirt.

Franciskāņu mūks tēvs Ričards Rors saka, ka Dievs

ir lielais savienotājs, attiecību veidotājs un uzturētājs. Intelīgents saskaņas veidotājs.

Dievs vairāk ir darbības vārds, nekā lietvārds. Šādas pārdomas viņā ir izraisījusi tieši Dieva Trīsvienība. Apustulis Pāvils uzrunājot Atēnu izglītotos pilsoņus, savulaik sacīja, ka Dievā “mēs dzīvojam un kustamies un esam.”

Iedomāsimies, ka Dieva trīs personas, nav šaura ja ta varētu teikt specializēšanās - Tēvā, Dēlā un Svētajā Garā. Patiesībā vārds, kuru mēs tulkojam no grieķu valodas kā “persona” nenozīmē atsevišķu indivīdu, bet daudz lielākā mērā esības stāvokli - piemēram, to varam labāk saprast domājot par ūdeni. Mēs zinām, ka ūdens sevi izpauž kā ledus, šķidrums un tvaiks, bet saglabā to pašu ķīmisko sastāvu. Dievs nav viena vientuļa dievišķa būtne, bet tieši sadraudzība. Mīlestības plūdums no Tēva uz Dēlu, no Dēla uz Garu, no Gara atpakaļ uz Tēvu. Šīs trīs personas nepartraukti virzās pa apli tāpat kā kausu ritenis ūdensdzirnavās, nepartraukti

lejot ūdeni no viena kausa otrā. Un, kad tie tā dara, ūdensdzirnavas griežas un mīlestības enerģija kļūst pieejama.

Šajā mīlestības “riņķa dejā” esam iesaicināti arī mēs, jo Dievā “mēs dzīvojam un kustamies un esam.” Mēs, kas esam katrs tik dažādi, spējam milēt viens otru un būt dažādās attiecībās viens ar otru. Šajās attiecībās mēs spējam priecāties, pilnveidties, uzmundrināt cits citu, būt vienprātīgi un dzīvot mierā, ja esam vienoti, vienoti Dievā.

Antuāns de Sent - Ekziperī ir teicis: “Mīlestība nepastāv tajā, ka mēs raugāties viens uz otru, bet gan tajā, ka mēs raugamies vienā un tajā pašā virzienā.” Mīlestība mūs pabeidz un apvieno.

“Kunga Jēzus Kristus žēlastība un Dieva mīlestība un Svētā Gara sadraudzība lai ir ar jums visiem!”

Jūsu māc. Daira Vāvere

2017.gads ir Lutera Reformācijas 500.jubilejas gads!

Sirdsapziņa, sagūstīta Dieva Vārdam



Mārtiņš Luters ir sarakstījis, tulkojis, pārfrazējis vai adaptējis vismaz 37 dziesmas, kuras lietojamas gan baznīcā, gan mājās. Dažas no šīm dziesmām viņš ir sarakstījis intensīvu polemisko debašu karstumā, kas izveidoja

pamatus viņa teoloģijas nostādņēm. Viena no šīm dziesmām, kas sarakstīta 1523.gadā, ir izteismīgā veidā pārfrāzētais 130.psalms:

Es dziļās bēdās nosaucos, Kungs, ko es lūdzu, klausī!

Ar grūtu sirdi nopūšos, vai velti lūgties ļausi?

Ja gribi sodīt mūs, ak Dievs, uz mūsu grēkiem skatīties,

Kas pastāvēt gan varēs?

Bet grēkiem nebūs tik daudz spēt kā Dieva žēlastībai!

Viņš grib un var mums palīdzēt ikkatrā vajadzībā.

Viņš vada žēlastībā mūs, ikviens caur Viņu pestīts kļūs

No visiem saviem grēkiem.

Pāvests Leo desmitais savā, 1520.gadā izdotajā, bullā, kurai vajadzēja nopiest Martiņu Luteru uz ceļiem, nosauca Luteru par “savvaļas meža kuili”

ar mēli kā “uguni”. Pāvesta izteikumi, viņam pašam tolaik vēl to neapzinoties, bija patiesi. Kur

bija viņa patiesība? Vai tajā, ka Luters meklēja, kā sagraut baznīcu, vai, pretēji, ka Luters iesāka to struktūru, kas atdalīja cilvēkus no Dieva, noārdīšanu. Tas, kā mēs atbildam uz šiem jautājumiem, ietekmē to, ko mēs domājam par Luteru.

Luters piedzima 1483.gadā, Eislēbenē, Saksijas tirdzniecības mazpilsētā. Tas bija laiks, ko vēsturnieki sauc par Viduslaiku 3.daļu - nemieru laiku (1300-1550). Lutera vacāki deva viņam labāko izglītību, ko varēja savos apstākļos atļauties, cerībā, ka viņš kļūs par juristu un, vēlāk, par pārtikušas pilsētas vadītāju. Laikā, kad Lutera studijas Erfurtes universitatē jau tuvojās nobeigumam, neredzamās pasaules pieskāriens izrādījās spēcīgāks, nekā materiālās ambīcijas. 1505.gadā, neskatoties uz tēva stingro aizliegumu, viņš iestājās Erfurtes Augustīniešu eremītu klosterī. Divdesmit gadus vēlāk Luters atteiksies no saviem mūka solījumiem un kļūs par pirmo protestantu.

Īpaši nozīmīgs Lutera personīgajā un teoloģiskajā attīstībā bija Augustīniešu ordeņa vikāra Johana fon Štraupica gudrais padoms un pamudinājums padziļināti studēt Dieva Vārdu, lai izprastu savas attiecības ar Dievu, īpaši, savu nepilnību iepretim Dieva taisnīgumam. Tā Luters pārcēlās uz Vitenbergu un uzsāka savas teoloģijas studijas universitatē, iegūstot doktora grādu. Īsi pirms savas trīsdesmitās dzimšanas dienas viņš uzsāka darbu

mūža garumā Vitenbergas Universitātē, kā Svēto Rakstu instruktors, skaidrotājs, profesors.

Klostera pienākumi un mācīšana universitātē prasīja no Lutera daudz, bet tas neapmierināja līdz galam viņa personīgo svētīšanas uzstādījumu. Viņa izpratne par grēku bija dziļa un vainas sajūta smaga un veda arvien lielākā nemierā un disharmonijā. Ar šo urdošo nemieru sākās Lutera personīgais ceļojums uz Reformāciju. Pēc vairāku gadu studijām, īpaši koncentrējoties uz doktrīnu par taisnošanu, Lutera atklāja atbildi Pāvila vēstulē romiešiem, ka "Dieva taisnība atklājas no ticības uz ticību" un, ka "taisnais no ticības dzīvos". Saskaņā ar Lutera "krusta teoloģiju", atslēga šim atklājumam ir, ka Kristū grēcinieks saņem taisnošanu no Dieva kā dāvanu.

Savas ticības dzīves ceļojuma laikā iegūto atziņu un parliecības dēļ, iesākumā Lutera velējās mainīt teoloģijas mācīšanas veidu. Taču, būdams harizmātiska personība, uzsāka aktivitātes pret baznīcā piekopto indulgenču pārdošanas praksi, 1517.gadā izplatot slavenās Deviņdesmi piecas tēzes. Tas izsauca asas diskusijas un kritiku no oficiālajiem baznīcas pārstāvjiem, galvenokārt, ne Lutera teoloģijas dēļ, bet dēļ uzdrošināšanās izjaukt līdzekļu iegūšanas sistēmu. Publiskās diskusijas arvien pieauga. Pateicoties jaunizgudrotajām tipogrāfijas mašīnu iespējām, Lutera darbi kļuva plaši pieejami. Lutera literārā produktivitāte savu augstāko virsotni sasniedza 1520.gadā.

1521. gada Vormsas apspriedē Lutera tika apsūdzēts nepareizas doktrīnas izplatīšanā, nepareizā evaņģēlija interpretācijā un baznīcas ietvara radīšanā, kas to atbalsta. Savaā atbildes runā Lutera uzsvēra, ka ir savienots ar Rakstiem, kurus iepriekš citējis un, ka viņa sirdsapziņa ir sagūstīta, lai kalpotu Dieva Vārdam. Līdz ar šiem

Lutera vārdiem dzima protestantisms. Gan Romas impērijas imperators, gan pāvests viņu izslēdza no baznīcas.

Lutera izstumšana no baznīcas paātrināja protestantisma ideju izplatīšanos. Lutera sagatavoja pārskatītu dievkalpojuma kārtību kopā ar vācu valodā iztulkotu Jauno Derību.

1525.gadā Lutera apprecējās ar bijušo mūķeni Katrīnu fon Boru, tā ietekmējot protestantu garīdzniecības ģimenes modeli.

Pēdējie divdesmit Lutera dzīves gadi nebija tik dramatiski, kā iepriekšējie. Jāatzīmē, ka 1529. gadā viņš sarakstīja Mazo katehismu. Tajā pašā gadā viņš iesaistījās debatēs par Svētā Vakarēdiena praksi un nozīmīgumu ar reformatoru Ulrihu Cvingliju no Šveices. 1530.gadā Lutera kopā ar savu tuvāko kolēģi un domubiedru Filipu Melanghtonu Augsburgas apspriedē prezentēja kopīgi izstrādātās teoloģiskās nostādnes, kas summējās kā Augsburgas ticības apliecība - daudzu luterisko baznīcu doktrinārais standarts. 1534.gadā Lutera pabeidza visas Bībeles tulkojumu, pie kura viņš kopā ar citiem kolēģiem bija strādājis vairāk nekā 10 gadus. Mūža noslegumā viņa veselība arvien pasliktinājās, Lutera nomira 1546. gada februārī.

Viduslaiku baznīca bija ieslodzījusi evaņģēliju sarežģītā priesteru un sakramentu sistēmā. Lutera atrada Bībelē ziņu par glābšanu, pestīšanu Dieva žēlastībā. Šo vēsti, pateicoties viņa darbam baznīcas reformācijā, daudzi jo daudzi cilvēki atrod atkal un atkal.

māc. D.Vāvere

No draudzes priekšnieces ziņojuma 68.Sinodē, 20.maijā, "Straumēnos"

Ar sirsniem sveicieniem šajā pavasarīgajā dienā gribētu sveikt visus klatesošos no Ziemeļanglijas draudzes.

Uz 1.aprīli mūsu draudzē ir 84 draudzes locekļi. Gribetos, protams, lai tie, kas no jaunās paaudzes iestājas draudzē, būtu mazliet aktivāki un iesaistītos draudzes pasākumos. Pagaidām, paldies viņiem par to, ka godīgi nomaksā draudzes nodevas.

Pagājušajā gada ir kristīti 24, iesvētīti 15 un Mūžības ceļos aizgājuši 7 draudzes locekļi.

Ir noturēti 11 dievkalpojumi. Tagad, ar mūsu jaunās mācītājas stāšanos amatā, dievgalds ir katrā dievkalpojumā. Kā arī draudzes pēcpusdienas ir pārcēlušās no ceturtdienas uz sestdienu. Tā kā pasākums noris visas dienas garumā, ir iespēja parunāties ar macītāju privāti, ka arī parunāt par garīgām un laicīgām tēmām pie kafijas tases visiem kopīgi.

Pagājušā rudenī bija arī draudzes bazārs, taču atsaucība bija ļoti zema, līdz ar to arī ienākumi stipri minimāli, tikai £180.

Ļaujās svētku ziedojumos ir saziēdoti £580, savukārt, draudzes ziedojumos ir £1028. Protams, mūsu ienākumi nenosedz izdevumus, tāpēc tika izlemts pārdot draudzes īpašumā esošo māju, kurā kādreiz dzīvoja māc. Gita Putce.

Kā katru gadu, jūlijā notiek Kapu svētki Nabvudas kapos, arī šis gads nebūs izņēmums. Tiek izdots

apkārtraksts un ar jaukām apsveikuma kartiņām tiek sveikti draudzes locekļi viņu apaļajās jubilejās. Macītāja un draudzes pārstāvji apciemo slimos un vientuļos draudzes locekļus.

Anita Burkevica, draudzes priekšniece



Kristīti:

(16.04.17.) Anna Elza Meņģele,
Kristofers Turciņš, Zane Kamilla Cābele
Māris Cābelis;
(28.05.17.) Alekss Karnauhovs,
Daniel Karnauhovs

Kristīti un iesvētīti:

(16.04.17.) Dace Anna Meņģele,
Modrīte Cābele; (28.05.17.) Irina Karnauhova

Aizsaukti Mūžībā: Antonija Šneiders (13.01.17.), Emīlija Galdiņš (03.02.17.), Aija Balode (29.05.17.)

NĀKAMIE DIEVKALPOJUMI

Svētdien, 17.septembrī, plkst.11.00
Svētdien, 15.oktobrī, plkst.11.00
Svētdien, 19.novembrī, plkst.11.00
Svētdien, 24.decembrī, plkst.11.00

Dievkalpojums
Ļaujās svētku dievkalpojums
Dievkalpojums
Ziemsvētku dievkalpojums

DRAUDZES MAKSĀJUMI

Lūdzam jūsu atbalstu draudzes darbam, maksājumus pieņēm:

Anita Burkevica, 5 Moorfield Ave., Bradford, BD3 7HH

Irēne Novadnieks, Moorside Cottage, Union Lane, Ogden Halifax, HX2 8BP

Čekus izrakstīt uz (make cheques payable to): **Latvian Lutheran Church**

Paldies visiem draudžu locekļiem par ikkatru atbalstu, kas turpina nodrošināt draudžu darbību!

Plaša un noderīga informācija par Latvijas Eviņģēliski Luterisko Baznīcu Lielbritānijā, tajā skaitā arī par mūsu draudzi: **www.draudze.org.uk**